

JAK JSEM SE SETKALA S KORUPCÍ

Pátek, 29. června 2018

Můj muž je zvláštní muž. Alespoň z hlediska spojených nápis dvou. Já jsem ráda lidi, ráda si s nimi povídám, ráda naslouchám. On nemluví mnoho a o sobě, svá práva a aktivitách už věc. Dodnes si nejsem jistá jeho pohnutkami, kdy přemýšlím, kolik lety během cesty autem začal hovořit o situaci v jeho tehdejší práci a praktikách, která se n (Regionální operační program) děly. Byl to šok.

Pracoval tam několik měsíců, nijak zvlášť jsem svá práva a dění na úřadě nekomentoval. Klasika. Avšak věc ne skutečnost, že o sobě promluvil, mě tentokrát šokoval obsah sdělení.

To, jak úřad a vysoké úředníci a nejvyšší představitel kraje fungují, co je morálka a jak drží a sebejistí jsou, netajil se podvody a korupcí přemýšlím jako je Leo, který do úřadu přišel, ani by měl v minulosti jakýkoliv osobní kontakt s tím, kdo z nich. Už ve chvíli, kdy mi o kauze šel, byl rozhodnut, že o svém zjištění promluví veřejně. A fůrově, to znamenalo i přemýšlím, kde miliardy přelávali a dělili si dle libosti, naprosto bez známky pochybnosti o práci tak jednat.

Leo se mě ptal na můj názor a na to, co si o jeho úmyslu myslím. Stejně jako jemu, bylo i mně jasné, jak zvažování budoucí sledky. Nebo jsem se si alespoň myslela, že je to jasné. Ztráta práce, nutnost se hýřit. Podpořila jsem ho, samozřejmě. Oba jsme měli za to, že jinak ani nelze. Začala jsem se bát.

A už jsem nepěstala po mnoho měsíců a skoro i let.

Ihned po zveřejnění jeho poznání praktik a postupů ROPu začal kolotoč telefonátů a policejních všílech. Můj muž ani já jsme nevzdali, kdo je kdo. Dodnes nezapomenu na první policejní kontakt. Neurval policejní dle stojící označil máho muže za "žhřdinu" a ptal se ho na spokojenost? Všlech za hodinu, neznám kde, neznám, do policejního auta mě nastoupit kde u obchodu?

Byla jsem v újoku. Zjišťovala jsem, zda se musím taková všíle podvolit a bála se, že ho někde za městem zastaví. Ne, nejsem hysterická ženská. A ani nechci svému vzpomínání na to, jak jsem se potkala s korupcí, dodávat umělé dramatičnosti. Prostě jsem se bála. A uvědomovala jsem si, že můj strach je na místě.

Ten první šel lení všlech policie nakonec zrušila. Následovaly však další.

A ty jí byly naprosto jiného charakteru. Leo policii hodně pomáhal tam, kde mohl. Tak byl podporou někde, ne-li spouštěčem, kteří se na něj obraceli s podobnou korupční zkušeností. Na mě se zase obraceli známí. Někteří s podporou a poklonou jeho odvaze, pro jiný byl křivý, kdo se rád přemýšlím. A co snad je třeba hřt "kdo pro své ošly škodí kraj a tzv. nám všem.

Zamýšlela jsem se nad malostí některých lidí, strachu, která trvá z dob minulých, kdy nadávat na politiku a politiky se smýlo jen

doma. PÅ™estoÅ¾e jsem se o svÅ©ho muÅ¾e bÅ¡ila, rozhodnÅ› jsem stÅ¡ila za jeho rozhodnutÅ™-m. NeumÅ›la bych Å¾Å™t s pokrytcem a prospÅ›chÅ™Å™em.

VÅ¡ila a vÅ™Å™-m si jeho kroku a odvahy. A pokud by mÅ›l riskovat klid Å™i spoleÅ™enskÅ© postavenÅ™- znovu, Å™ekla bych mu opÅ›t svÅ© ano.

EVA STEINEROVÅ™-KOÅœINOVÅ™